

Shjepasjerne kunde skaffes tilveie ad Frivillighedens Vej, er indlysende.

### Mandskabets Indkaldelse og Uddannelse.

#### §§ 9—17.

Som det vil ses af det første Stykke i § 9, har man foreslaaet Gjenindførelsen af en Faneed eller Trofskabsed. Det kan neppe være Tvivl underkastet, at det navnlig i Krigstid kan være af stor Betydning, at Soldaten er bunden til Fanen ved en Ed.

Tidene for Indkaldelsen af Rekruterne er i alt Bæsentligt overensstemmende med Hærløven af 1867 og med de i de senere Aar fremkomne Revisionsforslag. Livgardens Rekruter foreslaas indkaldte til samme Tid som det øvrige Fodfolks Rekruter, for at Uddannelsen kan være saa lang fremstredet hen paa Efterommeren, at ogsaa denne Afdeling kan deltage i de større Øvelser om Efteraaret.

Det Mandskab, som er udkrevet til Fodfolket, men ikke tildelt Regimenterne, indkaldes omtrent til samme Tid som de ordinære Fodfolksrekruter. Regimenterne ville da ved Hjælp af dette Mandskab kunne faa den tilfældige Afgang, som de i Løbet af de to første Maaneder have havt i Rekrutstyrken, navnlig ved Kassation, erstattet. Det vil være naturligt at lade Uddannelsen af dette Mandskab foregaa sammen med Uddannelsen af de ordinære Rekruter, dersom Antallet af det ikke er syn-derlig større, end at det kan antages strax at ville blive forbrugt til Erstatning, hvormod det formentlig vil være hensigtsmæssigt at uddanne det i særegne Skoler, f. Ex. ved Regimenternes 3die Batailloner, dersom det er tilstede i større Antal. Man vil da nemlig være i Stand til ved at gaa noget hurtigere frem at bringe det en Del videre end de ordinære Rekruter ere efter 2 Maaneders Forløb, hvilket vil være heldigt af Hensyn til dets eventuelle Anvendelse som Erstatningsmandskab.

At Numerblytning efter den stedsundne Fodrækning, som bestemmer, hvem der skal blive til fortsat Tjeneste, er foreslaaet affaftet, er i Overensstemmelse med tidligere Forslag. Erfaringen har tilstrækkelig vist det Uheldige ved denne Numerblytning; den medfører, at man til fortsat Tjeneste beholder de fattigste, blandt hvilke der for Kjøbstadsbefolkningens Bedkommende ofte findes mindre gode Individer, som ikke ere i Stand til at modtage nogen synderlig Udvikling under Vintertjenesten, medens Formaalet med denne netop er at skaffe Afdelingerne en Stamme af veluddannede Folk, Elitesoldater, som kunne være til Støtte for dem, der kun have ligget en kortere Tid til Tjeneste.

Varigheden af den første Uddannelse er kun Forelagte Lovforslag m. m.

lidet afvigende fra, hvad Hærløven i saa Henseende foreskriver, og er overensstemmende med de i de senere Aar fremkomne Hærløvsforslag. Nyttetiets første Uddannelsesfestid er forkortet fra 9 $\frac{1}{2}$  til 8 Maaneder, men til Gjengjæld er den fortsatte Tjenestetid forøget fra 11 Maaneder til 1 Aar.

I Mod sætning til hvad den nuværende Hærløvs bestemmer for Halbrigadernes Bedkommende, foreslaas den aarlige Rekruttilgang til Fodfolkets Regimenter fordelt ligelig til de to første Batailloner, saaledes at disse begge faa Mandskab af samme Aargange. Disse 2 Batailloner ville saaledes faa Rekruter hvert Aar, og der vil være rigelige Kræfter tilstede til Enkeltmandsuddannelsen. Da de 225—250 Mand, som ere tildelte hver Bataillon, selvfølgelig ere en meget lille Styrke til at indøve Bataillonsøvelsen med, er det naturligt, at det bliver overladt Regimentsschefen, naar han maatte finde det hensigtsmæssigt, at samle de 2 Batailloners Rekruter under den ene Bataillon, ligesom det ogsaa vil kunne overlades ham at afgjøre, om han i den første Tid af Uddannelsen vil lade hvert Kompagni uddanne sine Rekruter, eller om han vil slaa dem sammen i en Bataillonsrekruttskole.

Udtagelsen af Befalingsmandselever er foreslaaet i Overensstemmelse med de senest fremsatte Forslag og afviser med Hensyn til Antallet noget fra Hærløvens Bestemmelser, hvilket finder sin naturlige Forklaring i de andre foreslaaede Forandringer. Man er gaaet bort fra de bestemte Tal for de enkelte Kategorier af Befalingsmænd, da det har vist sig, at disse Tal dog ikke lade sig overholde, og har kun foreslaaet et vist samlet Antal af Befalingsmandselever. Det foreslaas overladt Krigsministeren nærmere at bestemme efter Hærens Krav, som kunne variere fra Aar til andet, hvormange Sekondlieutenants-elever der blive at uddanne. I Mod sætning til tidligere Forslag er Udtalelsen om, at Halften af Befalingsmandseleverne uddannes til Korporaler, bortfalden, idet det let kan tænkes, at man, naar man ikke vil stille Forbringerne til Korporalsuddannelsen meget laab, vil være nødt til for de Flestes Bedkommende idetmindste at indskrænke sig til en Uddannelse, der mere svarer til den nuværende Underkorporalsuddannelse. Ordningen af disse Forhold bør helst ske administrativt efter gjorte Erfaringer. Det synes naturligt at man for de værnepligtige Befalingsmænds Bedkommende vil komme til 3 Slags Skoler ved Regimenterne, Sekondlieutenantskoler, Underofficersskoler og Underkorporalskoler. I Underofficersskolerne komme da de værnepligtige Befalingsmandselever, som ønske og egne sig til at blive Korporaler enten for at blive staaende derved eller for senere at